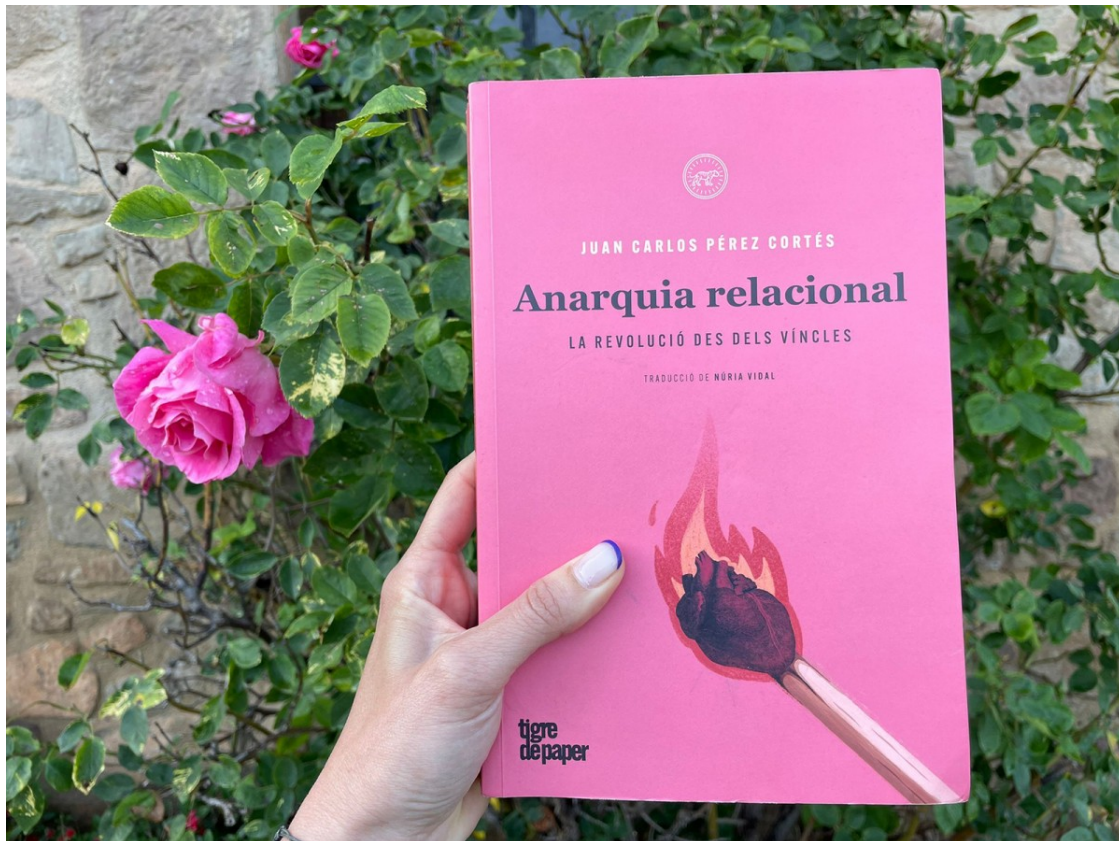

Fer la revolució des dels vincles

Ressenya de Sara Blázquez d'*Anarquia relacional*, de Juan Carlos Pérez Cortés | «Anarquia relacional no és sinònim de poliamor»

L'autor defensa que dins l'anarquia relacional també hi encaixa la monogàmia, sempre que s'estableixin les conductes a partir de compromisos personals | Sara Blázquez

Si, per definició, l'anarquisme s'enfronta a l'autoritat en termes de no horitzontalitat, també impugna l'estructura relacional establerta a través de l'anarquia relacional, una eina que dificulta les relacions basades en el poder, una proposta per vincular-nos que elimini les autoritats, les jerarquies i les bombolles, dins el paraigua de la recurrent fórmula «el que és personal és polític». Juan Carlos Pérez Cortés desgrana a *Anarquia relacional. La revolució dels vincles* (Tigre de Paper, 2021) què implica, quins són els subjectes polítics i com es pot desenvolupar una sensibilitat cap a les formes no-normatives de relacionar-se.

Anarquia relacional no és sinònim de poliamor. No hi encaixa la monogàmia sistèmica o estructural, però a la proposta anarquista sí que hi encaixen les pràctiques monògames, sempre que s'estableixin les conductes a partir de compromisos personals i límits per dificultar caure en el contracte-acord. El poliamor no impugna la normativitat, només permet que hi càpiguen més persones. L'anarquia relacional és tot el contrari, és un plantejament poc còmode, polític, que busca acabar amb l'autoritat dins les relacions.

[Ressenya publicada originàriament a la Directa]